

Czwartek, 18 maja 2017 r.

P8_TA(2017)0226

Rozwiązanie dwupaństwowe na Bliskim Wschodzie**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego na Bliskim Wschodzie (2016/2998(RSP))**

(2018/C 307/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
 - uwzględniając poprzednie rezolucje ONZ,
 - uwzględniając konwencje praw człowieka ONZ, których stronami są Izrael i Palestyna,
 - uwzględniając sprawozdanie kwartetu bliskowschodniego z dnia 1 lipca 2016 r. oraz jego oświadczenie z dnia 23 września 2016 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, w szczególności konkluzje z dnia 18 stycznia 2016 r. i 20 czerwca 2016 r.,
 - uwzględniając Układ eurośroziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że osiągnięcie pokoju na Bliskim Wschodzie pozostaje jednym z najważniejszych priorytetów wspólnoty międzynarodowej i niezbędnym czynnikiem stabilności i bezpieczeństwa w regionie i na świecie;
- B. mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji / wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa („wysoka przedstawiciel”) wielokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz ponownego zdefiniowania i wzmocnienia roli Unii w tym procesie pokojowym; mając na uwadze, że w kwietniu 2015 r. wysoka przedstawiciel wyznaczyła nowego specjalnego przedstawiciela UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie („specjalny przedstawiciel UE”); mając na uwadze, że działania specjalnego przedstawiciela nie przyniosły jeszcze rezultatów;
- C. mając na uwadze, że kwartet i partnerzy regionalni, tacy jak Egipt, Jordania i Arabia Saudyjska, odgrywają ważną rolę w dążeniach do rozwiązania konfliktu arabsko-izraelskiego;
- D. mając na uwadze, że nieustanne akty przemocy, ataki terrorystyczne wobec ludności cywilnej i podżeganie do przemocy znacznie pogłębiają brak zaufania i są z gruntu sprzeczne z ideą pokojowego rozwiązania;
- E. mając na uwadze, że w rezolucji nr 2334 (2016) Rada Bezpieczeństwa ONZ:
- a) potwierdziła, że zakładanie przez Izrael osiedli na terytoriach palestyńskich okupowanych od 1967 r., w tym we Wschodniej Jerozolimie, nie ma mocy prawnej i stanowi rażące naruszenie prawa międzynarodowego oraz poważną przeszkodę w osiągnięciu rozwiązania dwupaństwowego;
 - b) wezwała strony do rozróżnienia, w ich odpowiednich relacjach, między terytorium Państwa Izrael a terytoriami okupowanymi od 1967 r.;
 - c) przypomniała, że zgodnie z planem pokojowym przedstawionym przez kwartet bliskowschodni siły bezpieczeństwa Narodowej Władzy Palestyńskiej mają obowiązek ciągłego prowadzenia skutecznych operacji mających na celu walkę z wszystkimi osobami zaangażowanymi w działania terrorystyczne oraz osłabienie potencjału terrorystycznego, w tym konfiskatę nielegalnej broni;
- F. mając na uwadze, że według biura przedstawiciela UE w Palestynie w ostatnich miesiącach doszło do dużej liczby zaburzeń struktur palestyńskich;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

- G. mając na uwadze liczne doniesienia o łamaniu praw człowieka w Strefie Gazy;
- H. mając na uwadze, że niepokój budzi sytuacja więźniów po obu stronach, zwłaszcza w kontekście trwającego strajku głodowego więźniów palestyńskich; mając na uwadze, że obie strony powinny wypełnić swoje zobowiązania międzynarodowe dotyczące przestrzegania praw więźniów;
- I. mając na uwadze, że wszystkie strony powinny wspierać dialog i praktyczną współpracę, szczególnie w takich obszarach jak bezpieczeństwo, dostęp do wody, odpowiednich warunków sanitarnych i surowców energetycznych, a także w obszarze wsparcia rozwoju gospodarki palestyńskiej, dając tym samym nadzieję oraz perspektywę pokoju i pojednania, których ten region tak bardzo potrzebuje;
- J. mając na uwadze, że stosunki między UE a obiema stronami konfliktu powinny opierać się na poszanowaniu praw człowieka i zasad demokratycznych, które stanowią wytyczne dla ich polityki wewnętrznej i międzynarodowej oraz istotny element tych stosunków;
- ponownie wyraża poparcie dla dwupaństwowego rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego opartego na granicach z 1967 r., z Jerozolimą jako stolicą obu państw, przewidującego, że bezpieczne Państwo Izrael oraz sąsiadujące z nim niepodległe, demokratyczne i zdolne do samostanowienia Państwo Palestyna współistnieją obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa, na podstawie prawa do samostanowienia i przy pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego;
 - podkreśla znaczenie jak najszybszego wznowienia merytorycznych negocjacji przez strony w celu osiągnięcia sprawiedliwego, trwałego i powszechnego pokoju; wzywa obie strony, by unikały kroków, które mogłyby spowodować dalszą eskalację konfliktu, w tym jednostronnych działań, które mogłyby przesądzić wynik negocjacji, zagrozić osiągnięciu rozwiązania dwupaństwowego i zwiększyć brak zaufania; wzywa obie strony, by potwierdziły swe zaangażowanie na rzecz rozwiązania dwupaństwowego, odcinając się tym samym od głosów odrzucających to rozwiązanie;
 - zdecydowanie sprzeciwia się wszelkim działaniom, które podważają wykonalność rozwiązania dwupaństwowego, i wzywa obie strony, by w swoich strategiach politycznych i działaniach wykazały rzeczywiste zaangażowanie na rzecz takiego rozwiązania, tak aby odbudować zaufanie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas niedawnej wizyty w Stanach Zjednoczonych premier Izraela Benjamin Netanjahu i prezydent Palestyny Mahmud Abbas zobowiązali się do współpracy na rzecz pokoju;
 - podkreśla, że ochrona i utrzymanie wykonalności rozwiązania dwupaństwowego musi być najpilniejszym priorytetem polityki i działań Unii Europejskiej w odniesieniu do konfliktu izraelsko-palestyńskiego oraz procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie;
 - potępia wszelkie akty przemocy, akty terroryzmu wobec Izraelczyków oraz podżeganie do przemocy, które są z gruntu sprzeczne z postępowaniem na rzecz osiągnięcia pokojowego rozwiązania dwupaństwowego; zauważa, że wszystkie strony powinny podjąć skuteczne działania przeciwko przemocy, terroryzmowi, podżeganiami i nawoływaniu do nienawiści, gdyż ma to zasadnicze znaczenie dla odbudowy zaufania i uniknięcia eskalacji konfliktu, która jeszcze bardziej zaszkodziłaby perspektywom pokoju;
 - przypominając, że osiedla są niezgodne z prawem międzynarodowym, podkreśla, że ostatnie decyzje o budowie nowego osiedla w głębi Zachodniego Brzegu, ogłoszeniu przetargu na budowę niemal 2 000 mieszkań i uznaniu jeszcze większego obszaru ziemi na Zachodnim Brzegu za „grunty państwowe” dodatkowo podważają perspektywy trwałego rozwiązania dwupaństwowego; potępia kontynuację izraelskiej polityki osadnictwa i wzywa władze Izraela do natychmiastowego zaprzestania prowadzenia tej polityki i cofnięcia jej skutków; w szczególności ubolewa z powodu przyjęcia przez Kneset w dniu 6 lutego 2017 r. „ustawy regularyzacyjnej”, które umożliwiła legalizację z mocą wsteczną osiedli wybudowanych na terenach Palestyńczyków bez zgody prawowitych właścicieli prywatnych; oczekuje na decyzję Sądu Najwyższego w sprawie tej nowej ustawy;
 - z zadowoleniem przyjmuje punkt 8 konkluzji Rady z dnia 18 stycznia 2016 r., w którym UE i jej państwa członkowskie stwierdzają, iż są zdecydowane w sposób pełny wdrażać obowiązujące przepisy unijne i ustalenia dwustronne między UE a Izraelem;
 - wzywa do zaprzestania burzenia palestyńskich domów i finansowanych przez UE budynków i projektów, przymusowego wysiedlania palestyńskich rodzin i konfiskaty palestyńskiej własności na Zachodnim Brzegu, zgodnie ze sprawozdaniem kwartetu bliskowschodniego; kładzie nacisk na nieustającą odpowiedzialność właściwych organów UE za dopilnowanie, by żadne unijne środki finansowe nie były bezpośrednio lub pośrednio kierowane do organizacji terrorystycznych lub przeznaczane na działalność nawołującą do dokonywania aktów terrorystycznych;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

9. przypomina, że przestrzeganie międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka przez państwa i podmioty niepaństwowe, w tym rozliczalność z ich działań, jest podstawą zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie;
10. podkreśla, że wewnątrzpalestyńskie pojednanie jest ważnym elementem służącym osiągnięciu rozwiązania dwupaństwowego i ubolewa z powodu ciągłego braku jedności wśród Palestyńczyków; popiera apel UE do palestyńskich frakcji o nadanie najwyższego priorytetu kwestii pojednania i powrotu Narodowej Władzy Palestyńskiej do Strefy Gazy; wzywa siły palestyńskie do niezwłocznego wznowienia wysiłków na rzecz pojednania, zwłaszcza poprzez zorganizowanie długo wyczekiwanych wyborów prezydenckich i parlamentarnych; podkreśla, że Narodowa Władza Palestyńska musi przejąć funkcję zarządzania w Strefie Gazy, w tym w obszarze bezpieczeństwa i administracji publicznej oraz poprzez obecność na przejściach granicznych;
11. podkreśla, że działalność bojówek oraz nielegalne gromadzenie potencjału militarnego pogłębiają niestabilność, a w ostatecznym rozrachunku utrudniają wysiłki na rzecz osiągnięcia rozwiązania w drodze negocjacji; wzywa siły bezpieczeństwa Narodowej Władzy Palestyńskiej do pełnego i terminowego przeprowadzenia skutecznych operacji w celu przeciwdziałania akcjom tych bojówek, takim jak wystrzeliwanie rakiet w kierunku Izraela; podkreśla bezwzględną konieczność zapobieżenia dozbrajaniu grup terrorystycznych oraz powstrzymania ich od przemytu broni, produkcji rakiet i budowy tuneli;
12. ponawia apel o zakończenie blokady Strefy Gazy oraz o pilną odbudowę i rewitalizację tego obszaru;
13. przypomina państwom członkowskim o deklaracji weneckiej z czerwca 1980 r., zgodnie z którą państwa członkowskie UE przyjęły odpowiedzialność w procesie pokojowym; wzywa do przyjęcia nowej deklaracji UE w czerwcu bieżącego roku; wzywa wysoką przedstawiciel do wykorzystania tej nowej deklaracji w działaniach na rzecz przygotowania śmiałej i kompleksowej europejskiej inicjatywy pokojowej dla tego regionu;
14. apeluje, aby ta inicjatywa pokojowa Unii Europejskiej przyczyniła się do rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego, tak by osiągnąć wymierne rezultaty w określonym przedziale czasowym w oparciu o rozwiązanie dwupaństwowe, oraz aby przewidywała międzynarodowy mechanizm monitorowania i wdrażania; podkreśla znaczenie współpracy z innymi podmiotami międzynarodowymi w tym zakresie, w szczególności w ramach kwartetu bliskowschodniego oraz w odniesieniu do arabskiej inicjatywy pokojowej; wzywa do skutecznego wykorzystania instrumentów i środków nacisku, jakimi dysponuje Unia Europejska, w rozmowach z obiema stronami, aby ułatwić działania na rzecz pokoju, gdyż skoordynowane działania UE mogą przynieść rezultaty;
15. podkreśla, że aby wspierać prawdziwą europejską inicjatywę pokojową, obowiązkiem państw członkowskich jest w pierwszej kolejności aktywne przyczynianie się do kształtowania jednolitego europejskiego stanowiska oraz powstrzymywanie się od jednostronnych inicjatyw osłabiających działania europejskie; podkreśla, że szefowie europejskich państw i rządów nie mogą wymagać do Unii proaktywnego zaangażowania w regionie, jeżeli ich rozbieżne stanowiska uniemożliwiają Unii mówienie jednym głosem za pośrednictwem wysokiej przedstawiciel;
16. zwraca uwagę na potencjał palestyńskiej społeczności arabskiej w Izraelu, jeśli chodzi o odegranie ważnej roli w osiągnięciu trwałego pokoju między Izraelczykami a Palestyńczykami, a także znaczenie jej zaangażowania i wkładu w proces pokojowy; apeluje o równe prawa dla wszystkich obywateli Izraela, co stanowi podstawowy warunek wstępny dla spełnienia tej roli;
17. apeluje do Unii Europejskiej o wsparcie i ochronę podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji na rzecz praw człowieka, które wnoszą wkład w działania na rzecz pokoju i zaufania między Izraelczykami i Palestyńczykami po obu stronach, i z zadowoleniem przyjmuje wkład społeczeństwa obywatelskiego w proces pokojowy w postaci innowacyjnych nowych idei i inicjatyw;
18. proponuje zainicjowanie akcji „Parlamentarzyści dla pokoju”, której celem jest zbliżenie między europejskimi, izraelskimi i palestyńskimi parlamentarzystami, aby przyczynić się do postępów w realizacji programu na rzecz pokoju i wspomóc starania dyplomatyczne UE;
19. podkreśla, że UE powinna wspierać inicjatywy, które mogą przyczynić się do odbudowy zaufania między siłami politycznymi, podmiotami niepaństwowymi i podmiotami gospodarczymi oraz do utworzenia modelu współpracy w konkretnych kwestiach; podkreśla w związku z tym znaczenie obszarów polityki, w których współpraca jest nieodzowna dla codziennego życia obywateli, w szczególności takich obszarów jak bezpieczeństwo, dostęp do wody, odpowiednich warunków sanitarnych i surowców energetycznych, a także rozwój gospodarki palestyńskiej;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, przedstawicielowi kwartetu bliskowschodniego, Sekretarzowi Generalnemu Ligi Państw Arabskich, Knesetowi i rządowi Izraela, prezydentowi Narodowej Władzy Palestyńskiej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.
